

هشت مارس روزی که تمامی زنان جهان فعال میشوند

مصاحبه با گورتی هورگان، زنی سوسیالیست از شمال ایرلند که در حدود ۲۵ سال است برای آزادی زنان جهان فعالیت می نماید.

مصاحبه از روزنامه لینکز روک
برگردان ناهید جعفرپور

جنگ و جهانی سازی نتولیرالی کنسرن سالار زندگی زنان سرتاسر جهان را به فقر و بیچارگی مطلق کشانده است. گورتی هورگان نویسنده ایرلندی در باره مبارزه برای احقاق حقوق زنان در قرن ۲۱ با کریستینه بوخ هولس به صحبت می نشیند.

سؤال: در ۸ مارس روز جهانی زنان در باره نقش زنان بحث های فراوان میشود. اما از آنجا که در حال حاضر مسئله حاد جهان جنگ عراق است، بنابراین بفرمائید این جنگ بر زندگی زنان عراق چه تاثیری گذاشته است؟

جواب: اگر من هر جا در صحبتیم به تاثیرات جنگ بر روی زندگی زنان اشاره می کنم منظورم همواره زندگی زنان و کودکان می باشد. زیرا که زنان بخاطر فرزندان خود زجر های فراوانی را متحمل میشوند. تروتسکی اعتقاد دارد که برای اینکه جهان را بهتر بفهمیم باید این جهان را از منظر زنان و کودکان نگاه کنیم. کودکان بسیاری در نتیجه تحریم اقتصادی عراق جان خویش را از دست دادند. طبق گزارش سازمان های دفاع از کودکان در سال ۱۹۹۱ در حدود نیم میلیون کودک در عراق جان باخته اند و سپس در همین تاریخ در حدود یک میلیون کودک در معرض گرسنگی مطلق و خطر مرگ قرار داشتند. بسیاری از زنان در آنزمان و بعد ها راضی به مرگ خویش بودند تا مرگ فرزندان آنها. به همین خاطر به اعتقاد من در شرایط جنگ وضعیت زنان نه تنها سخت تر می گردد بلکه موجودیت آنان در مخاطره جدی قرار می گیرد. زنان در جنگ ها تنها کسانی هستند که مسئولیت پرستاری از فرزندان و سالمندان و زخمی ها را بعهده دارند.

سؤال: آیا جنگ می تواند در زندگی زنان انعکاسی مثبت داشته باشد مثلا در افغانستان آیا وضعیت زنان بهتر از زمان طالبان نشد؟

جواب: در افغانستان در وضعیت اکثریت زنان افغانی هیچگونه بهبودی حاصل نشد. آنها هنوز هم مجبورند بر که های خود را بر سر داشته باشند و در نامنی مطلق زندگی کنند. حتی خانم وزیری هم که بعد از جنگ در آنجا روی کار آمد کارش را از دست داد. نباید فراموش نمود که عراق کشوری سکولار بود و درست برعکس عربستان سعودی عمل می کرد. زنان در عراق می توانستند شاغل باشند و تحصیل کنند. اگر قدرتمندان ادعا دارند که زنان در این جنگ ها منافعی نصیبشان شد این خود دروغی فاحش است و به هیچ وجه حقیقت ندارد.

سؤال: جرج بوش زندگی زنان خاورمیانه را مورد مخاطره قرار داده است. پدر وی زمان بعد از فروپاشی اروپای شرقی را فازی نوین برای صلح و رفاه

انسانها توصیف نمود. چه رفاهی جهانی سازی کنسرن سالار برای زنان به همراه آورد؟

جواب: تا سالهای ۸۰ جدول مرگ و میر زنان و کودکان در کشور های توسعه نیافته سقوط نموده بود. سپس در سال های نود مجددا این جدول صعود کرد. پشت این ماجرا مسلمان برنامه تطابق ساختاری که برای مثال نهاد هائی چون صندوق بین المللی پول به کشور های فقیر تحمیل نمود قرار دارد. برای مثال میتوان به وام هائی که این نهاد ها برای خصوصی سازی بخش خدمات عمومی به این کشور ها دادند اشاره کرد. طبق نسخه صندوق بین المللی پول هزینه اشتراک بیمه های اجتماعی و درمانی آنچنان صعود نمود که کودکان بخاطر فقر خانواده و عدم دسترسی به بیمه های درمانی و ناتوانی در پرداخت هزینه دوا و دکتر با بیماری های پیش پا افتاده جان خویش را از دست دادند. در نیجریه آمار زنانی که در موقع زایمان تلف میشوند به شدت صعود نموده است. زیرا که هزینه زایمان در یک بیمارستان چندین برابر مزد ماهانه این خانواده هاست.

سؤال: در این صورت شما اعتقاد دارید زنان قربانیان مستقیم جهانی سازی نتولیرالی کنسرن سالار می باشند؟

جواب: بله. صد درصد. اما فراموش نشود که زنان همچنین موتور این جهانی سازی هم هستند. کنسرن های چند ملیتی در سرتاسر جهان به دنبال کارگران ارزان و تقریبا مفت و مجانی می باشند. کار میلیون ها زن در کارخانه جات این کنسرن ها ست که اصولا جهانی سازی و سود فراوان را برای آنان ممکن میسازد. بخصوص در کشور های بربری مثل اندونزی، کره جنوبی، تایلند و اما همچنین در کشوری مثل ایرلند. در باره ایرلند من میتوانم بیشتر از همه صحبت کنم. اما میدانم که درست مثل ایرلند در سایر کشور

های جهان هم وضع همین است. ورود زنان به بازار کار و به درون طبقه کارگر باعث گردید که نقش سنتی زنان دچار تغییرات گردد و دگرگون شود. جهانی سازی در ابتدا این امکان را به زنان داد که بسیاری از زنان از محدوده خانه های خود خارج شوند و خارج از خانه به کار پردازند و تا حدودی مستقل گردند. زنان در ایرلند با استقلال مادی که پیدا نمودند توانستند در بسیاری از فعالیت ها شرکت کنند و در بخش های مختلف اجتماعی فعال باشند. این تغییر وضعیت زنان نسبت به گذشته را امروز میتوان بطور روزمره در خیابانها مشاهده نمود. امروزه به تعداد مردانی که با کالسکه بچه در حال راه رفتن می باشند افزوده شده است. بیست سال پیش این غیر ممکن بود. از سوی دیگر بسیاری از مشاغلی که زنان در ایرلند به آن مشغولند کارهای بسیار مزد ارزانی چون تلفن چی و غیره می باشند. در ایرلند زنان چون مردان از مزدی ناچیز برخوردارند و در شرایطی سخت بکار مشغولند. وقت استراحت کافی ندارند و غالبا امکانی برای سازماندهی اتحادیه ای ندارند. اقتصاد این کشور بسرعت رشد نموده است. اما در این کشور مهد کودک و شیرخوارگاه های دولتی وجود ندارد. زنان مجبورند میان شغل خود و پرورش کودکان یکی را انتخاب کنند.

سؤال: زنان در ایرلند در باره توسعه چه می اندیشند؟

جواب: اغلب زنان در پاسخ این سؤال خواهند گفت، که زندگی آنان در بیست سال پیش مسلما بدیلی برای شرایط امروزشان نخواهد بود. آنها می خواهند همواره نقشی بیرون از خانه داشته باشند و این مسئله برایشان بسیار حائز اهمیت است. رشد زنان ایرلندی را همه جا می توان دید این مسئله در بسیاری از کشور های توسعه نیافته هم به وضوح دیده میشود که زنان مطلقا نمی خواهند به شرایط گذشته ها برگردند. مثلا هیچگاه زنانی که بشهر ها برای کار آمده اند حاضر نیستند به مناسبات روستائی برگشت نمایند. آنچه که بسیار دشوار و غیر قابل تحمل است این است که تمامی بخش های زندگی زنان زیر نظم بازار کار قرار گرفته است.

سؤال: جنبشی که در سیاتله ژنو و بعد در فلورانس و ... راه افتاد در مقابل این نسخه بازار کار جهانی قرار گرفته است. در فوروم اجتماعی اروپا کنفرانس ها و سمینار های متعددی در باره وضعیت زنان و جهانی سازی وجود داشت. آیا ما جنبشی جدید از مبارزات زنان جهان و اروپا را شاهد هستیم؟

جواب: این جنبش ضد سرمایه داری جهانی به بسیاری از انسانها نویدی تازه داده است. بسیاری از زنان جوان فعال شده اند و فهمیده اند که چگونه

قطعنامه ۸ مارس ۲۰۰۵ سندج

۸ مارس روز جهانی میلیونها انسان آزادیخواه و برابری طلب است. جنبش زنان در این روز کیفر خواست خود را علیه یک دنیا ستمگری، خشونت، بی حقوقی و تبعیض و نابرابری طرح می کند و دادخواست انسانی خود را بر علیه نظام سرمایه داری بعنوان منشأ همه مشقات امروز جامعه بشری و حافظان این نظام اعلام می دارد.

ما زنان و مردان شرکت کننده در مراسم ۸ مارس همصدا با زنان و مردان معترض جهان خواست و مطالبات خود را اعلام و برای تحقق آن مبارزه می کنیم.

۱- آپارتاید جنسی را محکوم می کنیم و خواهان لغو کامل قوانین زن ستیز، مرد سالار و نابرابر در جامعه هستیم.

۲- برسمیت شناختن حقوق برابر زن و مرد در همه فعالیت های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی.

۳- سنگسار کردن، خشونت بر زنان و قتل های ناموسی را جنایت و وحشیگری علیه بشریت می دانیم و آنرا محکوم می کنیم.

۴- آزادی های فردی، اجتماعی و مدنی مردم محترم شمرده شود. پایمال شدن این حقوق به هر بهانه ای جرم محسوب میگردد.

۵- تعیین حقوق و دستمزد برابر برای همه آحاد جامعه اعم از زن و مرد.

۶- زنان خانه دار کارگر بیکار محسوب میشوند. ما خواستار تأمین اجتماعی کامل، شامل بیمه بیکاری، بیمه از کار افتادگی و بازنشستگی و برخورداری از حقوق و مزایای برابر برای کلیه زنان خانه دار هستیم.

۷- همسران و کودکان کارگران از شرایط غیرانسانی که به آنها تحمیل شده به شدت رنج میبرند. ما از اعتراض و مبارزه کارگران و خانواده هایشان برای گرفتن حقوقهای معوقه، افزایش حقوق به نسبت تورم و رفاه خانواده های کارگری و تامین یک زندگی انسانی و مرفه پشتیبانی می کنیم

زنده باد جنبش برابری طلبانه زنان
زنده باد ۸ مارس

مراسم بزرگ ۸ مارس در میدان آزادی و سینما بهمن سندج!

هزاران نفر زن و مرد در مراسم باشکوه ۸ مارس سندج شرکت کردند. روز ۱۸ اسفند مردم شهر سندج که از روزهای قبل خود را برای برپایی روز جهانی زن آماده کرده بودند، در بعد از ظهر این روز گروه گروه راهی سینما بهمن محل برگزاری مراسم در مرکز شهر شدند و با شور و شوق این مراسم را گرامی داشتند. مردم با دسته های گل از برگزار کنندگان تجلیل کردند. محل مراسم ۸ مارس با دهها پلاکارد و تراکت به مناسبت این روز آذین شده بود در اولین لحظات مراسم سالن مملو از جمعیت شد. خانم سیما علیخانی مجری برنامه در مورد تاریخ ۸ مارس سخنرانی کردند. فعالین جامعه حمایت از زنان و کانون دفاع از حقوق کودکان خانم دیبا علیخانی، ثریا محمدی در مورد حقوق زن، مبارزات زنان، فرهنگ ارتجاعی وزن ستیز، قتل های ناموسی، خودسوزی زنان، قاچاق زنان کودکان و نوجوان، خشونت بر زنان، ریشه های ستم و راهکارهای مبارزاتی برای رفع نابرابری در جامعه سخنرانی کردند

پیمان نودینیان از بنیان گزاران کانون دفاع از حقوق کودکان سخنرانی خود را در دفاع از حقوق زنان و کودکان و حقوق بشر و در محکومیت قتل دلبر خسروی دختر ۱۸ ساله ایراد کرد.

فروزان سلیمی، کبری ملکی، فاطمه زمانی و عزت زندی پیام و مقالاتی در مورد زنان ارائه دادند.

چند پیام از تشکلهای و شخصیت های اجتماعی خطاب به ۸ مارس خوانده شد. در پایان مراسم قطعنامه ۷ ماده ای توسط شرکت کنندگان و برگزار کنندگان به تصویب رسید و کمیته ای برای پیگیری مطالبات و خواستهای زنان اعلام موجودیت کرد. در سالن دیگر مراسم نمایشگاه کتاب و عکس و نقاشی از هنرمندان و نویسندگان که مرتبط به مسائل زنان بود برپا شد. شرکت کنندگان سخنرانیها و پیامها را با شور و هیجان تشویق میکردند و بند بند مواد قطعنامه را با کف زدن های ممتد تایید کردند.

دهها عکاس و فیلمبردار از این مراسم عکس، فیلم و خبر تهیه کردند

زندگی و موجودیت آنان تحت این شرایط حاکم بر جهان به مخاطره افتاده است. من برای اولین بار بعد از دومین موج جنبش زنان جهان در سال های ۷۰ این جنبش را بسیار جدی می گیرم. اینکه مشکل پرستاری از کودکان، حق سقط جنین و مزد مساوی در مقابل کار مساوی مجدداً نقشی اساسی پیدا نموده است. این در واقع درست نقطه عکس انشعابات فمینیستی است که عمدتاً هدف اصلی اش برابری در نهادها و یا کمک به ارتقاء مقام زنان بود.

سؤال: در فوروم اجتماعی اروپا در پاریس یک روز مشخص برای زنان بود. شما در این باره چه فکر می کنید؟

جواب: من فکر می کنم بسیار مهم است که مشکل وضعیت زنان مسئله فوروم می باشد اما نگرانی من این جداسازی مسئله زنان از مسائل عمومی فوروم است. مشکل مزد های ارزان و زنان بعنوان کارگران مزد ارزان مشکلی است که به تمامی مردان شرکت کننده در فوروم ربط پیدا می کند و نباید فراموش کرد که مثلاً در بریتانیای کبیر و ایرلند فاصله بسیار عظیمی میان مزد مردان و زنان قرار دارد یعنی زنان برای کار مساوی با مردان ۲۵٪ کمتر مزد می گیرند و این اختلاف فاحش هرچه که به اقشار پائینی تر می رسد بیشتر می شود. یک روز جدا برای مسئله زنان این مفهوم را می دهد که تمامی زنان مشکلی مشابه دارند. در حالیکه چنین نیست. مثلاً در سوسیال فوروم گذشته برای بسیاری از زنان روشن تر شد که برخی از زنان علائق و مشکلات دیگری از سایر زنان دارند. مثلاً زنان ثروتمند زنان فقیر کشورهای جهان سوم را با مزدی ناچیز برای پرستاری کودکانشان بکار می گیرند. این خود درجه استثمار زنان جهان سوم را افزایش می دهد. این تفاوت ها بسیار مهم می باشند. برای بسیاری از زنان شرکت کننده در فوروم این کاملاً غیر قابل تصور بود که ببینند و لمس کنند که بسیاری از زنان باید بشدت استثمار شوند تا برخی دیگر از زنان موقعیت اجتماعیشان را ارتقاء بخشند. به همین دلیل من فکر می کنم مسئله زنان همچنان سایر مسائل مهم فوروم باید در طول چند روز فوروم مشکل تمامی شرکت کنندگان اعم از زن و مرد باشد و روی آن تصمیم گیری جدی شود.

